

Sloop en een nieuw begin

Het Kasteel van Zevenbergen kent een lange geschiedenis met veel roerige periodes. Van watersnoodrampen tot oorlog, van brand tot het uiteindelijke verval. In 1729 werd het kasteel tot aan de laatste steen gesloopt en bleef er enkel een lege vlakte over. Het is het zesde en tevens laatste laken in de reeks die wordt behandeld, genaamd: Sloop en nieuw begin.

Aan het einde van de 16e eeuw vinden er diverse branden plaats in het Kasteel van Zevenbergen. In die periode werd echter niet meer geïnvesteerd in totale renovatie, enkel in de delen die bewoonbaar moesten blijven. Dit zorgde uiteindelijk voor het verval van het kasteel. Er schijnt dat zelfs bomen en onkruid uit de oude Lobbekensstoren groeiden. “Op een gegeven moment was het verval zo erg dat het kasteel onbewoonbaar werd. Het was echter niet de onveilige situatie die voor de totale sloop van het kasteel zorgen”, licht archeoloog Hans Koopmanschap toe. “De reden was dat men destijds voor het puin veel geld kon vangen.”

Hoogste prijs

“Het restmateriaal van de toren en het kasteel was erg kostbaar”, aldus Koopmanschap. “Tegelijkertijd was er in deze periode nood aan een betere bescherming tegen het water. Met het puin konden de Moerdijkdijken worden versterkt.” Het was dan ook het stadsbestuur dat besloot om het Kasteel van Zevenbergen te laten slopen. “Dit werd niet door de bewoners zelf gedaan, maar de opdracht werd aanbesteed. Degene die de hoogste prijs betaalde mocht als aannemer gaan slopen. In het bestek werd genoteerd hoe het terrein moest worden opgeleverd.” Eigenlijk een vroege variant van het soort aanbestedingen dat we ook vandaag de dag nog kennen. “Het betekende ook dat degene die het werk aanneemt dat geld ook voor eigen risico aan het stadsbestuur betaalde.”

Kasteel te water

Honderden tonnen met puin werden in deze periode afgevoerd en gebruikt voor de oeverversterking in Walsoorden. “De sloop werd grondig aangepakt en er bleef tot op de laatste steen niets meer over van het Kasteel. Slechts een kale vlakte was het resultaat”, vertelt Koopmanschap. In 2017 zijn archeologen tot meer dan twee meter diep de grond in geweest en vonden daar slechts een laatste rij stenen uit deze periode. “Het middeleeuwse verleden is verdwenen in de wateren van de Westerschelde.”

KASTEELTUIN